

РЕШЕНИЕ

№ 3199

гр. София, 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1535** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощник адв. Х., против решение от 26.11.2020г., постановено по н.а.х.д. № 9025/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № РД-И-048/28.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, с което на основание чл. 284в, ал. 2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 (двадесет и пет хиляди) лева за нарушение на чл. 207, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че съдът е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като се касае за маловажен случай. Също така се сочи, че АУАН е съставен извън срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Изпълнителна агенция по лекарствата, чрез юрк. Р., представя писмено становище, с което оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна СРС е установил следното:

[фирма] е притежател на разрешения за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0059/19.11.2018 г. и № BG/WDA/MP-0156/19.12.2019 г.

[фирма] е притежател на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти № АП-659-2/28.05.2018 г. по отношение на обект-аптека, находяща се в [населено място], [улица], Студентска поликлиника, партер.

На 11.12.2019 г. служители на ИАЛ, МВР и НАП извършили съвместна проверка в горепосочената аптека, стопанисвана от [фирма]. С констативен протокол от същата дата от управителя на дружеството било изискано в срок до 20.12.2019 г. да представи в ИАЛ фактури за извършени продажби към физически и юридически лица от аптеката за периода от 01.05.2018 г. до 11.12.2019 г.

С писмо с вх. № ИАЛ-55928/18.12.2019 г. изисканите фактури били предоставени в ИАЛ, като след проверка било установено, че на 07.10.2019 г. [фирма] било закупило от [фирма] 59 опаковки от лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, както следва: S. sol. inj. pre-filled syringe 50 mg – 1 опаковка, J. tabl. 100 mg x 28 – 4 опаковки, X. tabl. 15 mg x 42 – 1 опаковка, E. tabl. F. 5 mg x 60 – 17 опаковки, V. tabl. F. coat. 100 mg x 56 – 2 опаковки, P. caps. 0.5 mg x 30 – 4 опаковки, X. tabl. 20 mg x 28 – 10 опаковки, X. tabl. 15 mg x 28 – 5 опаковки, B. G. powder inh. 322 mcg – 2 опаковки, P. caps. 150 mg x 60 – 6 опаковки и M. HBS caps. 125 mg x 100 – 7 опаковки. За извършената покупка била издадена фактура № [ЕГН]/07.10.2019 г.

Въз основа на констатациите от извършената проверка, на 09.03.2020г. св. С. съставила АУАН срещу [фирма] за извършено нарушение на чл. 207, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ, изразяващо се в това, че на 07.10.2019 г. в качеството си на търговец на едро с лекарствени продукти не е изпълнил задължението си да се снабдява с лекарствени продукти само от производители, вносители или търговци на едро с лекарствени продукти, като на същата дата е закупил 59 опаковки лекарствени продукти от [фирма] – търговец на дребно с лекарствени продукти.

Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин и не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната

инстанция.

По делото е безспорно установено, че на 09.10.2019г. [фирма], търговец на едро с лекарствени продукти, е закупил от [фирма], търговец на дребно с лекарствени продукти, 59 опаковки от лекарствени продукти с режим на отпускане „по лекарско предписание“, за което му е издадена фактура № [ЕГН]/07.10.2019 г. Осъществената покупка на лекарствени продукти противоречи на чл. 207, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ, съгласно която разпоредба притежателят на разрешение за търговия на едро, който извършва дейността си на територията на Република България, е длъжен да се снабдява с лекарствени продукти само от производители, вносители или търговци на едро с лекарствени продукти, получили разрешение за извършване на тази дейност по реда на този закон. В случая [фирма] се е снабдило с лекарствени продукти от търговец на дребно, поради което законосъобразно е санкциониран на основание чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ с имуществена санкция в минимален размер от 25 000 лв.

Неоснователни са доводите на касатора, че АУАН е съставен извън 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Обстоятелството, че на 13.11.2019г. [фирма] е подало пред НАП справка-декларация по ЗДДС за месец октомври 2019г., в която е била включена като облагаема доставка и посочената търговска продажба, не означава, че извършителят се смята за открит на 13.11.2019г., т.е. че от тази дата е започнал да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. В 3-месечен срок започва да тече от момента, в който нарушението се счита за открито като извършено от конкретен нарушител. В случая това е моментът, в който търговец е представил с писмо вх. № ИАЛ-55928/18.12.2019г. на ИАЛ изисканите му документи /фактури/, включително и процесната фактура № [ЕГН]/07.10.2019 г. Именно от тази дата – 18.12.2019г. следва да се счита, че процесното нарушение на чл. 207, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ е открито като извършено от [фирма]. Оттогава, съгласно чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН е започнал да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, а процесният АУАН е съставен на 09.03.2020г., което означава, че административнонаказателното производство е надлежно инициентирано.

Обстоятелството, че проверката на [фирма] е извършена съвместно от служители на ИАЛ и НАП не означава, че служителите на ИАЛ са имали достъп до фактурите на търговеца още към датата на подаване на справка-декларация по ЗДДС /13.11.2019г./, тъй като последните съдържат данъчна и осигурителна информация, за чието разкриване е предвиден специален ред – чл. 75 от ДОПК. По същите доводи, релевиран и пред въззивната инстанция, съдът е развил ясни и подробни мотиви, които се споделят изцяло от касационната инстанция.

Законосъобразен е изводът на въззивния съд, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.11.2020г., постановено по н.а.х.д. № 9025/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Изпълнителна агенция по лекарствата разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: